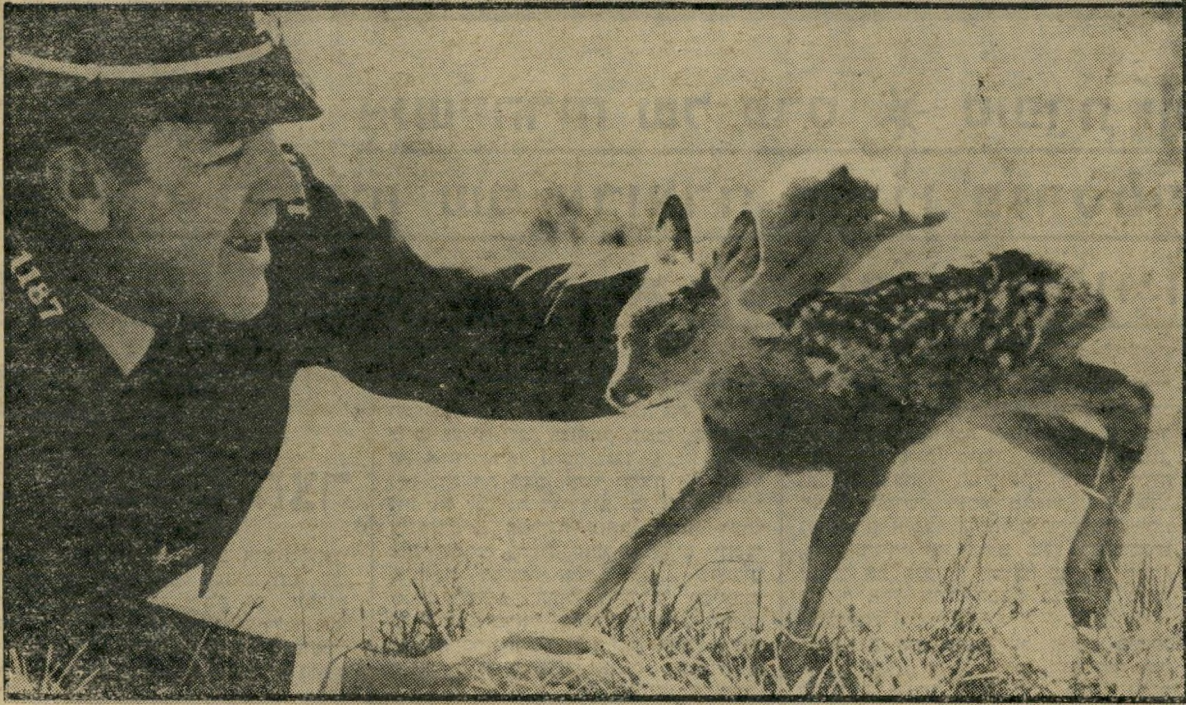


המישטרה הבריטית בעיקבות וולט דיסני



מפקח המישטרה ג'ון סמית וכן טיפווחיו במכי השוטרים הישקו והאכילו אותו מזון תינוקות

פושעים; בוודאי נפצעו במנוסתם, מה נדהם לגלות בשולי הדרך עופר בניימו, נרעד ונפחד. היתה זו אמו שנספתה על אס-הדרך. הדורסים פגעו וברחו.

המפקח אסף את במבי, הוביל אותו לתחנת המישטרה, שם עטפוהו בסמיכה המה, הישקו אותו בחלב והאכילו אותו מזון-תינוקות, עד שמצאו לו בית באחד הפארקים הלאומיים במחוז סארי הירוק, שם הוא חי באושר ועושר עד עצם היום הזה.

כולנו גדלנו על האגדה הנפלאה שצויירה בידי וולט דיסני, המספרת על במבי, המאבד את אמו, ניצל מצייד אדם, ונשא לבדו להתמודד על חייו העצמאיים ביער. המציאות מחקה את הקולנוע: בעיירה בשם האסלמר, במחוז סארי שבאנגליה, יצא מפקח ג'ון סמית, בלילה קודר וגשום, לדלוק אחרי שודדים בשוד של שעת הצות. לפתע פיתאום האירו פנסי מכוניתו עיקבות מוזרים על הכביש: כיתמי דם ושרידי עור. הוא קפץ מריכבו והכין עצמו לגילוי



כלבוטק

מאת

ד"ר יקותיאל שרעבי

ועדנה פיינרו

אין חכם

כבעל נסיון

היה היה חתול, זכר מאוד; בכל לילה היה מתעלס עם חתולותיו, ויללות העוגג שלו החרידו את השכנים משנתם. אחרי לילות רבים ללא-שינה טיכסו עיצה ומצאו: להוריד לו את הביצים. הורידו.



דון ז'ואן יועץ אהבה

תמה פרשת דון ז'ואן, חשבו בסיפוק, ועלו על יצועם בתדווה. רק עצמו עיניים והיללות שבו והפגינו את שלוות הלילה. הביטו בחלון: גודו של החולים עושים אהבה ומיללים, כשחתולנו מפליא את זעקותיו. מה אתה צועק, הרי כבר אינך מסוגל לעשות דבר? "נכון" ענה גיבורנו "אבל עכשיו אני יועץ!"

האם הכלב

מפחד?

בוודאי שכן. רבים סבורים, בטעות, שהכלב הינו תוקפן מטיבעו, ובשליכך באו חוקי העזר, כמו "מכת הכלבת" ותקנות המחסומים הרצועות. אבל לכלב, כמו לאדם, יש נפש ויש רגש. כשהוא מפחד, בדיוק כמו אנשים רבים, הוא מגיב בתוקפנות. וכמו בך אנוש הוא מפחד בגלל חוסר-ביטחון, בגלל רגש נחיתות, או כתוצאה מגירויים שאינם נעימים לו.



מבט פחדן אנזיים לאחור

כאשר כלב מגיע לדרגת פחד כזה שהוא בורח מפני כלבים אחרים או מפני אויבים פוטנציאליים, מצבו בכי רע: הוא גורם לצד שכנגד גירוי של יצר-הרדיפה ויצר-הציד. לכלב הבורח אין יעד ולכלב הרודף מטרה מוגדרת. התוצאות לגבי הכלב הבורח עשויות להיות המורות. איך תבחין בכלב מפחד? ככל שהסכנה גדולה יותר תהינה אוזניו משו-כות יותר לאחור. בדרגה גבוהה של פחד תשכבנה אוזניו, שטוח, על צווארו וזוויות-פיני תהינה משוכות לאחור. ראשו יראה קטן ומתוח, והוא ישמיע יללות ובכי.

צ'ולענט למישפחה מרובת-ילדים

אפשר להכין מכל שאריות האוכל משבת, וזה עוד עשוי להספיק לכל ימי השבוע. ובכן: נוטלים את הירקות שבשולו במרק הצח של ערב-שבת: גזר, סלרי, כולורבי, בצל, ומוסיפים את כל הירקות

הכלבן הראשי של מישטרת פאריס מכין "קאסולה" לכלבי המישטרה — ולמי שאינו מכיר את רזי המיטבח הצר-פתי יאמר שקאסולה זהו הצ'ולענט הצר-פתי. תכונותיו העיקריות של הצ'ולענט: זהו מעדן-מלכים של עניים, שמים כל מה שיש בסיר אחד. צ'ולענט לכלבים

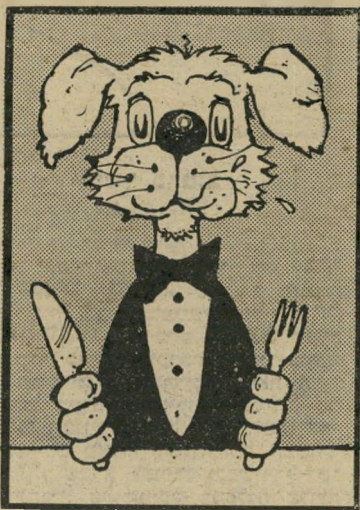
כלב פוחד עובר, לעיתים, למצב של התגוננות. אז הוא מסוכן — קפלים על מיצחו, שיניו אינן חשופות, גבו כפוף במיקצת, אפו מורם במיקצת, הוא יורד מעט על רגליו האחוריות. כאשר כלב פוחד עובר ממצב של לחץ למצב של תקיפה הוא מבצע תנועות של נשיכה, חושף שיניים, ולסתותיו דופקות זו בזו.

כמוכן, את רוב הסימנים החיצוניים לפחד הכלב אפשר יהיה לזהות בכלבים



מבט תוקפן שיניים חשופות

עם אוזניים עומדות ושיער קצר. קוקרי ספאניל ירים את אוזניו הנפולות. כלבים אחרים אינם זוקפים את אוזניהם בשעת סכנה, כי אם מושכים אותן לאחור. אצל כלבים ארוכי-שיער קשה יהיה לזהות את קיפלי העזר ואת מבע עיניהם. אבל, מעל לכל: בעל היודע נפש כלבו, ידע להבין את תגובותיו בכל המצבים.



האחרים, שנשארו במקרר וכבר הפכו בשלים מדי כדי לעשות מהם סלט. מבשלים על אש קטנה עם עצם או שתיים עד שהירקות מתרככים מאוד. מעכים למחית, ואם יש גזר קטן אפשר להעביר במערבל. מוסיפים לדייסה ארוז, סולת, קוסקוס, קוואקר, או אפילו שיירים של אטריות או פתיתים.

באין עצמות — קובייה של מרק גמס תתן את הניחוח המגרה ואת תמצית הבשר. שיירי חלה יוסיפו גוף. את המעדן אפשר להקפיא ולחלק לארוזי חות שונות, כשמדי פעם אפשר להוסיף לו בשר טחון לא מבושל או אוכל יבש. כך אפשר למחוק לפחות חלק מסעיף-הכלב בלחץ הכלכלי. מה לא לעשות: לא להכניס תפוז-חיאדמה, לא לתת לעצמות העוף להס-תנן פנימה. לא לתבל יותר מדי.